

ρων του πρὸς τοὺς ὀλίγους, ἀλλὰ πρακτικούς, ἐκλογεῖς του ἔδωκε πέρας εἰς τὴν πένθιμον ταύτην πομπήν.

Κρίμα νὰ μὴ ἀπαγγεῖλῃ ὁ Ἀχιλλεὺς κανένα ἐλεγγεῖον· νὰ ἔνα καλὸν τέλος :

Ταλαίπωρε, μὴ ἀφειδῶς τὰ χορήματά σου χύνῃς
ἂν ἀποτυχῇς δῆμαρχος Μελάς, κἂν νὰ μᾶς μεῖνῃς.

Δύο χθὲς προσεφώνησαν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ κ. Μελά μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδηλώσεως, ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ὁ Παναγῆς Κυριακός. Τοῦ τελευταίου τοῦτου ὁ λόγος, γεμάτος ἰησουϊτισμὸν, μᾶς ἔκαμεν ἐντύπων πανούργου λωποδύτου ὅστις ξεμοναχιάσας παρεπιδημοῦντα Ἀνατολίτην ἀρχίζει νὰ τοῦ ὀμιλῇ περὶ τῆς Μεγάλῃς ἄγτας ιδέας, αἰφνης ὁ κατηχούμενος εὐρίσκεται ἄνευ ὥρολογιοῦ, διὰ τῆς μεθόδου τοῦ πορτοφολίου. Ὁ λόγος τοῦ κ. Μελά ἦτο περίπου ὁ ἀκόλουθος :

Φίλοι συμπολιταί !

Εὐγνωμονῶ ὑμῖν ἀπὸ τσέπης ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ πρὸς με γνώμη καὶ ἐδραία πεποιθήσει.

Προσέλθετε ἐνώπιον τῆς κάλπης ἐν πλήρει τάξει, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ ταμείου μου μέριμνα ἄς ὀδηγήσῃ τὴν ψῆφόν σας. Ἐνώπιον τῆς κάλπης οὐδεὶς γινώσκει εἰμὴ μόνον ἡ συνειδήσις σας—ἐλπίζω δηλαδὴ νὰ μὴ φανῇτε ἄσυνειδητοί—ποῦ θὰ κἀταθέσσετε τὴν λευκὴν ὑμῶν ψῆφον. Κατελθὼν εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τὴν ἐκλογικὴν καὶ ἐγκαταλείψας τὸν ἡρεμὸν καὶ κοστομὲν τὸν οἰκογενειαρχοῦ βίον, ἐγὼ τὸ ξέρω τί μοῦ ἐκόστισε, κινηθεὶς ἐξ οὐδενός· ἄλλου ἐλαττηρίου εἰμὴ ὑπὸ μόνῃς τῆς φιλοδοξίας. Ὁ πρᾶξω ὅ,τι εἰμὸς ἐστὶν ὑπὲρ τῆς πόλεως τῶν μεγάλων ἀναμνήσεων τοῦ Λαυρίου, τῶν μεγάλων ἐλπίδων τῶν μαρμάρων τῆς Πάρῳ (κατ' ἰδίαν) ἀλλὰ καὶ Δίνῳ ! . . .

Ζήτω τάρλα τάρλα τὰ

θὰ μοῦ φᾶτε τὰ λεφτά ! . . .

Ψ.Ψ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Καὶ ἄλλη παράδοσις χρυσῆς σημαίας τοῦ Μελά χθὲς εἰς τὸν κήπον τοῦ Σούτσου παρεδόθη καὶ ἐπυροπολήθη ὑπὸ τοῦ Πέπα Μαρμαρά ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ, γέλοιων καὶ χαρᾶς !

Ἀπεβίωσεν ἐντὸς τοῦ σιδηροδρόμου μεταβαίνων ἐκ Βιέννης εἰς Παρίσιους ὁ Ἰάκωβος Ρογκότης, τελευταῖος γόνος τῆς ὁμωνύμου ἐν Θεσσαλονικίᾳ οἰκογενείας. Ἡ περιουσία του ἀνέρχεται εἰς 800 περίπου χιλιάδας λιρῶν. Μολονότι δὲ ἠλπίζετο ὅτι μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ διέθετεν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν κοινοτικῶν καταστημάτων, δυστυχῶς ὅμως δὲν εὐρέθη διαθήκη του, οὕτω δὲ ὅλη ἡ περιουσία τοῦ περιέρχεται εἰς τοὺς πλάγιους αὐτοῦ κληρονόμους, ἐκτὸς δύο σποδαίων μεγάλων τοιφλικίων τὰ ὅποια ἦσαν βακουφικά, καὶ ὡς τοιαῦτα, ὡς λέγεται, πρόκειται νὰ δημευθῶσι. Κληρονόμοι του εἶνε ὁ βουλευτὴς κ. Γεωργιάδης, οἱ κ. Τιμιλέων καὶ Ν. Μαυρουδῆς, ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν χήρα Βαλσαμάκη καὶ ἄλλοι τινες ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Σήμερον παρασταθῶσονται ἐν τῷ Ἀπόλλωνι οἱ «Λησταί» τοῦ Σχίλερ, δράμα εἰς πράξεις πέντε. Τούτῳ ἀκολουθήσε-

διωδία ψκλησομένη ὑπὸ τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Τασοῦ γλου «Ἡ ὑποψήφιος Χριστίνα καὶ ὁ πατέρας τῆς.»

ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τετάρτη, τὴν 29 Ἰουνίου

Ἐὰν ἀκόμη δὲν ἔμαθον οἱ διάφοροι φιланθρωπικοὶ ἐν Ἀθήναις Σύλλογοι, ὅτι ἐν τοῖς καθαρζομένοις ἐν ἀγίῳ Γεωργίῳ καὶ τῷ «Μεσολογγίῳ» ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐντελῶς πένητες, τῶν πάντων στερούμενοι, ἄς τὸ μαθῶσιν ἡδὴ δι' ἐμοῦ. Ἐκεῖ μέσα παίζει ἡ καλοπέρασις μετὰ τὴν φτώχεια. Τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀπελπισία. Ἡ ἀνετος ζωὴ, καὶ ἡ στέρσις. Δὲν ἐξετάζω τὸ ποῖον τῶν ἀνθρώπων. Φθάνει δι' ἐμὲ ὅτι εἶναι ἄνθρωποι. Δὲν γνωρίζω τί σκέπεται περὶ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἂν θὰ ἔχωμεν δευτέραν περίδον Ἀλεξανδρινῶν. Τόγε νῦν ἔχον οὐδεμίαν ἐδοθη τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῖς ἐπιχορήγησις παρ' οὐδενός. Ἦκουσα ὅτι ὁ Δῆμαρχος Πειραιῶς ἔδωκεν 100 δραχμὰς· ὅτι ὁ ὑγειονόμος κᾶτι στέλλει. Ἀλλὰ τακτικόν τι καὶ βεβαίον οὐδέν. Οἱ φιλάνθρωποι αὐτοὶ ὁμογενεῖς οἱ ἐν παντὶ πρωτοστατοῦντες, καὶ τούσας ἐγείροντες ἀξιώσεις ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, ζητοῦν κατὰλληλοτέραν περίστασιν φιλάνθρωπικὴν ;

Καὶ ἐνόςῃ ἡ καθαρισις ἦτον ἐνδεκαήμερος, τὸ κακὸν ὀλιγώτερον. Ἦδη εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέρας οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀπελπιστικῇ ἀληθῶς καταστάσει. Τὸ ὀλίγον χρήμα ὅπερ πιθανῶς ἔφερον, βεβαίως ἐξηντληθῇ. Τί θὰ γείνουν λοιπόν ; Ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀνέγνωμεν ὅτι ἐτέρα πρότερος ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον, εἶναι ἀπαραδεκτος τῇ διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως· ἀρίστον καὶ σωτήριον τὸ μέτρον. Οὐτ' εἶναι δυνατόν πλείους τῶν 600 ἀνθρώπων, οἵτινες νῦν εὐρίσκονται ἐκεῖ, νὰ ζήσωσιν ἄνευ φόβου γενήσεως ἄλλου μiasματικῶ νοσήματος· ἐκτὸς δὲ τούτου καθίσταται ἀνέφικτος ἡ τακτικὴ ἐπιτηδεύσις τῆς καθάρσεως, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ἀνέλθῃ εἰς μεγαλήτερον ποσόν.

Τὰ ἐκλογικά δὲν εἶναι ξένα καὶ διὰ τοὺς ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καὶ τῷ «Μεσολογγίῳ» ὑπάρχουν καθαρζομένοι ἐπίτηδες ἐλθόντες ὅπως ψυχίσωσιν ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν ταῖς Νήσοις.

Ἐκτὸς τούτων, ἄλλοι ἐξῶθεν μεταβάντες, ἐπὶ τῇ βεβαίῳσι ὅτι δὲν θὰ σπορκαρῶν ἡδὴ ὑβρίζουν, ἀπειλοῦν, σχεδὸν κλαίουν, ἐπὶ τῇ ἐτέρᾳ βεβαίῳσι τοῦ ὑγειονόμου ὅτι πᾶς ἐπὶ τῇ Νήσου εὐρισκόμενος θεωρεῖται σπορκαρισμένος καὶ συνεπῶς δι' αὐτὸν ἀπαγορεύεται ἡ ἀπομάκρυνσις. Εἰς ἡπείλει ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς κολυμβητὴ θὰ περάσῃ πέρα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ψηφοφορήσῃ· ἀλλὰ πολλοὺς τούτων κατησύχασεν ὁ ὑγειονόμος, εἰπὼν αὐτοῖς νὰ μένουν ἰσχυροὶ διότι «θὰ ζητήσῃ ὅπως ἕκαστος ἐκλογεὺς ψηφίσῃ ὅπου εὐρίσκεται τὸν ὑποψήφιόν του οὐ τὸ σῶμα θὰ γραφῇ εἰς ἐπὶ τούτῳ κοιμισθησόμενός κάλπας.» Καὶ ἡ δουλειὰ τὴν τετέλειωσε.

Οὐδεμίαν μέχρι τούδε ἐκλογικὴ διαδήλωσις ἐγένετο ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ. Ἐὰν, ἔλεγον, ὁ Σούτζος τοῖς ἔστειλλε καὶ καμμιὰ εἰκοσαριά βρυσούλαις ἔμπορουσαν κᾶτι νὰ κάμουν κ3 αὐτοί.

Συνοικέσια προμηνύονται δύο—τρία. Κουμπάροι ἄφθονοι. Ἱερεὺς δὲν ὑπάρχει, καὶ στέφανοι. Ἀλλὰ τὸ γόνιτρον ἐκεῖνο ὅπερ ἀκόμη αἰσθανόμεθα διὰ μερικαῖς Ἀλεξανδριναῖς, ἐξέλιπεν ἡδὴ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ περίεργος σύμπτωσις. Παρέμεινεν ἐν μέσῳ τῆς χολέρας τὸ κάλλος, καὶ ὡ-

χοντο φεύγουσαι... αἱ περασμέναι κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὸ κάλλος, τὴν ὄρεξιν!

30 Ἰουνίου 1883.

Ὁ ἐν τῇ προηγουμένῃ μου σημειωθείς ὡς νοσηλευόμενος ἐν τῷ νοσοκομείῳ, πάσχων ἐκ χρονίας ἥπατίτιδος, ἀπέθανε σήμερον. Κατελθόντες οἱ ἰατροσύνεδροι Σούτζος καὶ Ξυδης, καὶ ἐνεργήσαντες νεκροψίαν, εὗρον ἐπιτυχῆ τὴν διάγνωσιν τοῦ ἱατροῦ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἀληθῶς οὗτος ἀπέθανεν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω νοσήματος.

Ἐν τῷ νοσοκομείῳ εὐρίσκονται δύο εἰσέτι ἀσθενεῖς, εἰς ρθισικός καὶ εἰς ἥπατικός· πάντες οὗτοι ἔφυγον ἐκείθεν πρὸς ἀλλαγὴν κλίματος. Ἦδη δύο ἡλλαξαν καὶ ζωὴν ἄδηλον περὶ τῶν ἄλλων.

Ἡ ὑγεία τῶν λοιπῶν καθαριζομένων ἀρίστη. Ἡ χθὲς παρατηρηθεῖσα ἑλλειψὶς τοῦ ὕδατος, προσελθοῦσα ἐξ ἀνωτέρας βίας, ὡκονομήθη διὰ τακτικῶν ὑδροφόρων πλοίων μεταβιπόντων ἐκ Πειραιῶς. Ἡ Κυβέρνησις ἀληθῶς οὐδενὸς ἀμελεῖ, ὅπως τὰ μὲν προφυλάξῃ τὸν τόπον ἀπὸ ἀπειλητικῶν περιστάσεων, τὰ δὲ ὅπως καταστήσῃ ἀνευτέρω καὶ ὑγεινότεραν τοῖς καθαριζομένοις τὴν τέλει τῆς καθάρσεως.

Καὶ ἔτι μὲν μέγα κατασκευάζεται μετὰ δραστηριότητος ξύλινον πύργον ὅπως τοποθετηθῶσι ἐν αὐτῷ ὅσοι δὲν εὐχαριστοῦνται ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς σκηνάς.

Ἐκ τοῦ Μετολογίου μετεφέρθησαν λόγῳ υγείας καὶ μείζονος φαίνεται ἡσυχίας, τεσσαράκοντα καθαρίζομενοι, εἰς ἅγιον Γεώργιον ἐπιμένοντες οἱ ἐν τῷ Μετολογίῳ ἀνέρχονται ἡδη εἰς τεσσαράκοντα πέντε· ἀλλὰ παραπονοῦνται οἱ ἐν αὐτῷ διότι τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἐτῶν (χρονολογία ναυπηγήσεως πλοίου) ποντικοὶ προσβάλλουσι καθ' ἑσπέραν ἐνεργούντες ἐφόδους ἐπὶ τῶν ἐστάντων κειμένων θνητῶν, χωρὶς

νὰ συλλογίζωνται ὅτι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὴν καλὴν ἀνατροφὴν καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἔθνη.

Διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου ἀτμάκατος ὑπὸ ὑπαξιωματικῶν τοῦ πολεμ. ναυτικοῦ σταθμεῖται διαρκῶς ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ ἑτέρα δ' ἀτμάκατος παρεχωρήθη εἰς τὸν ὑγειονόμον διὰ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ αὐρίου καταπλέοντος αἰγυπτιακοῦ καταπλέοντος εἰς Πειραιᾶ ἐξ Ἀλεξανδρείας προερχόμενοι 35 ἐπιβάται, οἵτινες ὅμως ὡς ἔμαθον δὲν θέλουσι γείνει δεκτοὶ ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου.

Λυκογιάννης

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.

Ἐκ Μετολογίου, 1ηρ Ἰουλίου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Σύνταξιν Μὴ Χάνεσαι.

Ἄν πᾶσα ἐπαρχία κράτους διαμαρτύρεται δι' ἐπεμβάσεις κυβερνήσεως, φαντάζεσθε ὅποια εἶναι αὐταὶ ἐν πατρίδι πρωθυπουργοῦ οὐδεὶς σχεδὸν τῶν φίλων αὐτοῦ ὑπάρχει ὁ μὴ ἔχων τὸν ὁδόντα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ μὴ τυχὼν μίας τοῦλάχιστον παραβιάσεως τῶν νόμων ἢ ἀμεροληψίας· οὐδεὶς σχεδὸν τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, πρὸς ὃν δὲν ἐγένοντο ἀπειλαὶ ἢ ἀπόπειρα ποιας τινὸς δωροδοκίας· πᾶσα ἡ ἐπαρχία, ἀλλ' ἢ πόλις ἰδίως, εἶναι σκηνὴ ἀτελευτητότου κυβερνητικοῦ καὶ διοικητικοῦ ἐγκλήματος, οὗτινος τὰ εἰδεχθέστερα ἐπεισὺδια ἤρξαντο ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ θεοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ· πρὸ τινων ἡμερῶν πληθὺς ὑπαλλήλων Μετολογγιτῶν ἤρξαντο ἀπὸ περᾶτων μετακομιζόμενοι ἐνταῦθα ἐπὶ ἀπειλῇ παύσεως ὅπως ψηφοφορήσωσιν ὑποψήφιον πρωθυπουργοῦ, γνωρίζετε δὲ πόσοι εἶναι οὗτοι· τινὲς αὐτῶν συνεννοηθέντες μετὰ πρωθυ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 543)

— Χλοερὰ πεδιά, λειμῶνας ἀνθοστεφεῖς, πόλεις ἡσύχους, χωρία ἐντὸς τῶν δένδρων, ὄρη, κοιλάδας, ποταμούς.

— Ἰδιοτροπία!

— Ἐννοεῖται. Εἶχα βαρυνθῇ τὸν παρισινὸν θόρυβον καὶ ἠθέλησα ν' ἀπολαύσω διὰ τινος ἡμέρας τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀγρῶν.

— Καὶ τοῦτο μόνον εἶδετε;

— Εὗρον ὅτι τοῦτο ἦτο ἐπαρκὲς καὶ ἐπανήλθα.

— Προξενεῖτε ἐκπληξιν!

— Ἡξεύρω, ἡξεύρω... Εἶμαι πολὺ πρωτότυπος. Τί τὰ θέλετε, βαρόνε, ἕκαστος ἔχει τὰς κλίσεις του, τὰς μικρὰς ἰδιοτροπίας του· ἐνίοτε παραδίδομαι εἰς τὰς ἀκολασίας, αἵτινες μοῦ ἀρέσκουν.

— Ἄλλ' εἶναι δικαίωμά σας, ἀγαπητὲ Πέδρο· ἀλλὰ δὲν μοι εἶπατε τὴν πραγματικὴν αἰτίαν τῆς ἐκδρομῆς σας.

— Ἐὰν δὲν ἐφοβούμην... εἶπε.

— Τί;

— Μὴ μὲ περιπαίξετε.

— Ποτέ!

— Ὅχι, θὰ μὲ ὑπελαμβάνετε γελοῖον.

— Σὰς τὸν φίλον μου, τὸν καλλίτερόν μου φίλον!

Πόσον κακῶς μὲ κρίνετε, ἀγαπητὲ μοι Πέδρο!

— Ἄλλ' ἀδιάφορον. Ὅα σὰς εἶπω.

— Σὰς ἀκούω, Πέδρο.

— Εἶχον ἀκούσει νὰ γίνηται λόγος περὶ ὠραίας τινὸς νεάνιδος.

— Ἀγαθὴ τύχη! Ἦμην βέβαιος περὶ τούτου. Καὶ ἡ ὠραία αὕτη νεᾶνις διαμένει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ;

— Μάλιστα.

— Καὶ μετέβητε νὰ τὴν ἴδητε;

— Ναί, ἀλλ' ἀπογοήτευσίς μ' ἀνέμενε! δὲν τὴν εἶδον.

— Διατί;

— Ἀπῆλθεν, ἀνεχώρησε ταξειδεύουσα. Ποῦ; Δὲν μοι τὸ εἶπον. Ἄλλ' ἐπὶ τινος ἡμέρας, ἔσχον τὴν εὐτυχίαν ν' ἀναπνεύσω τὴν εὐώδη ἀέρα, ὃν ἀνέπνευσεν, ἕκαμα περίπατον κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν τὰς ὁποίας πολλάκις διέτρεξεν, ὅπου τὰ πάντα μοι ὠμίλουν περὶ αὐτῆς, ὁ θοῦς τῶν φύλλων, τὰ ἀνοικτὰ ἄνθη, ὁ μυρισμὸς τῶν ρυακίων, ἡ ποικιλόχρωμος